

Arrest

nr. 302 405 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VANDOREN
Stationlaan 45
3740 BILZEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANDOREN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 30 augustus 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 januari 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 9 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u, N. R., een staatsburger van Afghanistan, van Pashtunse origine en bent u een soennitische moslim. U bent 21 jaar oud en ongehuwd.

U werd geboren in het dorp [...] in het district Chahardara in de provincie Kunduz. Toen u nog zeer jong was verhuisde uw gezin naar Kotay Gud, het 3de politiedistrict in de stad Kunduz. U woonde er samen met uw ouders, uw drie zussen en uw broer. U liep drie jaar school en werkte vervolgens in een winkel en als riksjauffeur.

U verklaart dat u een Pashtun van de stam der Omarkhel bent en dat de meerderheid van deze stam tot de taliban behoort. U werd 1 à 2 keer per week gevraagd om deze talib-(mede-) stamleden te vervoeren met uw riksja en sinds de dood van uw vader 3 jaar geleden werd u door hen bijna dagelijks opgebeld om hen te vervoeren van her naar der. Aangezien de talibs tot uw stam behoren en uw familie daar woont kon u geen neen zeggen en deed u steeds wat ze u vroegen.

Op een keer wilden de talibs in Nawabad opgepikt worden en naar Khan Abad Bandar gebracht worden maar omdat u andere passagiers aan het vervoeren was lukte u dat niet. De talibs drongen aan maar u zei dat het onmogelijk was omdat u zich te ver weg bevond met uw andere passagiers. De talibs hingen de telefoon op en besloten een andere riksjauffeur te nemen.

Wat later kreeg u een telefoontje van uw maternale oom die u vroeg of u al wist wat er gebeurd was en u vervolgens meedeelde dat een riksjauffeur die talibs vervoerde tegengehouden werd aan een politiecheckpost en dat de ene talib, M., daarbij neergeschoten werd, de andere talib, T., gearresteerd werd en dat zowel T. als de riksjauffeur vermist waren. U antwoordde uw oom dat het deze specifieke talibs waren die u initieel aangesproken hadden om hun vervoer te regelen maar dat u verhinderd was. Uw maternale oom wist u ook te vertellen dat de broers van M. en T. u thuis al waren komen zoeken bij uw moeder en dat u daarom best naar zijn huis ging. U zette uw telefoon af. Na drie dagen belden de talibs uw maternale oom om naar u te vragen en hij antwoordde hen dat hij u niet gezien had. Daarop gaf uw maternale oom u de raad Afghanistan te ontvluchten omdat het niet meer veilig was voor u.

Ongeveer drie jaar geleden verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 30 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indient.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban omdat men u ervan verdenkt de talibs M. en T. verklikt te hebben waardoor de eerste dood en de tweede vermist is.

Na uw vertrek zijn de taliban naar u blijven informeren bij uw moeder en bij uw maternale oom.

Als bijkomende reden waarom u Afghanistan verliet gaf u aan dat u die plek en de wreedheden ginder beu was, u was het beu om de taliban rond te voeren en u heeft geen goed woord over voor de politie want die gaf u zelfs boetes, u kwam niet goed overeen met de Panjshiri-minderheid in uw regio en u werd op een gegeven moment zelfs seksueel geïntimideerd door sommige talibs.

Ter staving van uw verzoek legt u naast een, door uw advocate, op 26/1/2023 via elektronische mail verstuurd video, waarin u bedreigd wordt, de volgende documenten voor (allemaal kopieën): uw 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs), een foto van de vermoorde talib, een foto van de vermiste talib, een attest dat uw tewerkstelling als riksjauffeur aantoont, 2 foto's van reeds overleden bevriende riksjauffeurs, Belgische attesten betreffende het taalonderwijs NL dat u hier volgde en een loonbrief van interimwerk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Omwille van volgende redenen dient immers te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door de taliban omdat u ervan beschuldigd wordt een verrader te zijn. Daarnaast haalt u in ondergeschikte orde aan dat u het beu was talibs te transporteren, dat u problemen gehad heeft met Panshiri's, dat u ooit te maken kreeg met seksuele avances van een paar talibs en dat u in uw hoedanigheid van riksja chauffeur soms boetes kreeg van de politie (CGVS, p.14-15). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 12 oktober 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek op datum van 4 oktober 2021 luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. In plaats van 5 mei 2005 werd uw geboortedatum aangepast naar 1 januari 2002. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Deze misleiding wringt des te meer omdat u geen enkel origineel document hebt neergelegd ter staving van uw identiteit. U legt immers slechts een wazige en moeilijk leesbare kopie neer van uw eigen taskara, die volgens u bewijst dat u werkelijk minderjarig was bij aankomst in België (CGVS, p.3). In het algemeen kan aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde toegekend worden, gezien de hoge graad van corruptie in dat land (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in de blauwe map). Dat is nog meer zo bij foto's en fotokopieën, die op eenvoudige wijze kunnen worden gemanipuleerd. Zelfs indien het klopt dat op uw taskara een leeftijd staat die beter aansluit bij uw eigen verklaringen, wakkert zoiets de twijfels over de authenticiteit van het taskara enkel aan, aangezien deze dus sterk afwijkt van het leeftijdsonderzoek. Het mag overigens verbazen dat u bij uw aanmelding als niet-begeleide minderjarige vreemdeling op 30 augustus 2021 nog aangaf dat u nooit in het bezit geweest bent van een taskara (zie Fiche in administratief dossier). Uiteraard klemt dit met uw verklaring op het CGVS waar u stelt dat uw vader u reeds als kind een taskara liet maken (CGVS, p.3). Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen en identiteitsdocumenten acht het CGVS uw identiteit dan ook niet onomstotelijk aangetoond.

Er zijn overigens nog andere tegenstrijdigheden waar te nemen doorheen uw opeenvolgende verklaringen gedurende de asielpprocedure. Waar u bij uw aanmelding als niet-begeleide minderjarige vreemdeling nog liet optekenen dat het adres waar u verbleef [...] in het district Chahardara in de provincie Kunduz was, het dorp waar uw moeder, zussen en broers verblijven, luidt het bij uw latere verklaringen bij DVZ dat u van uw geboorte tot uw vertrek in Kotay gud, het 3de politiedistrict in de stad Kunduz, woonde en op het CGVS verklaarde u dan weer dat u samen met uw gezin vanuit het voornoemde dorp naar de stad Kunduz verhuisde toen u nog heel jong was (Fiche Minderjarigen, Verklaring DVZ vraag 10, CGVS, p.7-8). Andere markante incoherenties die te bespeuren vallen in uw opeenvolgende verklaringen zijn de sterfdatum van uw vader en de datum van uw vertrek uit Afghanistan. Bij uw aanmelding als niet-begeleide minderjarige in België op 30 augustus 2021 verklaarde u dat uw vader uw reis uit Afghanistan organiseerde, dat u 3 maanden voor uw aankomst in België Afghanistan verliet en dat uw vader 2.5 maanden voor uw aankomst in België overleed (zie Fiche minderjarigen in het administratieve dossier). Hieruit kon afgeleid worden dat u rond mei 2021 Afghanistan verliet en dat uw vader wat later, rond juni 2021, overleed. Tijdens het afleggen van uw latere verklaringen bij DVZ op 21 februari 2022 verklaarde u dat u Afghanistan anderhalf jaar eerder verliet en dat uw vader alreeds 3 jaar overleden was (Verklaring DVZ, vragen 13, 32). Afgaande op deze verklaring verliet u Afghanistan rond eind augustus 2020 en stierf uw vader anderhalf jaar voordien, in februari 2019. In deze versie bleek het niet meer uw vader te zijn die uw reis organiseerde maar uw maternale oom. Bijna een jaar later, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 26 januari 2023 verklaarde u dat u Afghanistan 3 jaar voor het persoonlijk onderhoud verliet en dat uw vader al 3 jaar overleden is (CGVS, p.11, 15). Met deze laatste verklaring situeert u beide gebeurtenissen, met name uw vertrek uit Afghanistan en het overlijden van uw vader, omstreeks eind januari 2020. Hoewel enigszins te begrijpen valt dat misschien niet alle data gedetailleerd kunnen weergegeven worden hoeft het toch weinig betoog dat dergelijke grote discrepanties maar weinig persoonlijke beleving aantonen en op ernstige wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Niet in het minst mag het verbazen dat uw vader volgens uw initiële verklaringen nog in leven was toen u Afghanistan verliet en hij uw reis zelfs organiseerde daar waar hij doorheen uw latere verklaringen al overleden was toen u Afghanistan verliet. Dergelijke markante incoherenties betreffende het tijdsverloop van de gebeurtenissen doen alreeds van in den beginne op een fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en werpen een smet van bedrieglijkheid over de kern van uw asielaanvraag.

Wat betreft de kern van uw aanvraag – u werd er door de taliban van beschuldigd een verklikker te zijn - dient te worden vastgesteld dat uw aanvraag over de gebeurtenissen die rechtstreeks ten grondslag zouden liggen aan uw vlucht uit Afghanistan, gekenmerkt wordt door een onaannemelijk en ongeloofwaardig karakter.

Er kan immers niet ingezien worden waarom de taliban u, een onschuldige rikschauffeur en een ogenschijnlijk trouwe medestander, die alle dagen klaarstond om talibs rond te voeren, plotseling en zonder ook maar enige aanwijsbare reden, ervan zouden gaan verdenken hen verklikt te hebben. Men kan aannemen dat ook de taliban zou inzien dat u zich nooit aan een dergelijk verraad zou wagen, u behoorde immers tot de Pashtunse stam der Omarkhel waarvan de meesten tot de taliban behoren, dat u een dergelijke list nog maar zou overwegen, zou, de culturele tradities van de Pashtunen indachtig, bijna pure zelfmoord zijn. Bovendien had u zich steeds loyaal ten opzichte van hen opgesteld. Redelijkerwijze kan men er ook van uitgaan dat het nog weleens gebeurde dat u verhinderd was talibs te vervoeren omdat u andere klanten had. Waarom de verdenking dan zogezegd op u viel lijkt werkelijk onaannemelijk en totaal uit de lucht gegrepen waardoor maar weinig geloof gehecht kan worden aan uw beweringen. U had immers geen enkel idee over de route die de rikschauffeur die in uw plaats reed zou nemen, er zijn volgens uw verklaring immers meerdere wegen die een rikschauffeur kan nemen tussen Nawabad en Khan Abad Bandar, bijgevolg was het de facto onmogelijk voor u om aan de autoriteiten door te geven waar die rikscha zich juist bevond of welke rikscha het juist betrof, op geen enkel moment gaf u immers te kennen dat u wist met welke specifieke rikschauffeur ze onderweg waren (CGVS, p.19). In ieder geval kunt u evenmin een redelijke uitleg geven over de reden van deze zware beschuldiging ten aanzien van uw persoon. U houdt het erop dat u die talibs meestal vervoerde en lijkt te suggereren dat de taliban het daarom dacht, een eerder vreemde redenering aangezien u tegelijkertijd toch ook aangeeft dat u hoegenaamd geen enkel motief had om hen te verklikken, u zegt dat u niet weet wat ze eigenlijk denken (CGVS, p.19-20). Het raakt overigens kant noch wal dat de taliban, een goed georganiseerde groepering die op korte tijd gans Afghanistan wist in te nemen en die er – wat genoegzaam geweten is – goed van op de hoogte was waar de controleposten zich bevonden, zich op een dergelijke onvoorzichtige wijze over de hoofdweg lieten vervoeren en zich op die manier blootstelden aan een controle met alle gevolgen van dien (CGVS, p.19). Ook zij dienden er, lokale taliban zijnde, immers zeer goed van op de hoogte te zijn geweest dat er een checkpost was op de hoofdweg, dat ze dan als muizen in de val liepen is zeer onwaarschijnlijk. Deze door u geschildeerde gang van zaken kan niet overtuigen.

Los van het bovenstaande kan nog aangestipt worden dat, de Afgaanse culturele context indachtig, die van een collectieve samenleving waarin het individu ondergeschikt is aan grotere samenlevingsverbanden op basis van verwantschap en herkomst, het bovendien ook verwondering wekt dat u noch uw maternale oom zou geprobeerd hebben de gangbare mechanismes in verband met de aloude conflictbemiddeling aan te wenden en op die manier naar een oplossing te zoeken in plaats van onmiddellijk te opteren voor de drastische oplossing om uw ganse familie en clan achter te laten, u heeft immers geen enkele poging ondernomen om uw onschuld te bewijzen, integendeel u bent vrijwel onmiddellijk met de noorderzon vertrokken. Nochtans raakt het concept van conflictbemiddeling tussen verschillende individuen, partijen of stammen net het hart van de pashtunwali (erfcode/normensysteem onder pashtunen) (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Indien het conflict niet opgelost zou raken ware het ook in een sharierechtbank mogelijk geweest uw onschuld te bewijzen, u kon getuigen laten oproepen die uw onschuld konden bewijzen, o.a de reizigers die u zelf op het bewuste moment aan het vervoeren was e.d. Er waren met andere woorden tal van opties die u kon overwegen alvorens uw land te ontvluchten. Dat u geen gebruik maakte van die gangbare mechanismen doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Zelfs los van al deze onwaarschijnlijkheden en onlogische kronkels, kunnen ook uw andere verklaringen over uw beweerd vluchtaanleiding niet overtuigen. Het houdt immers weinig steek dat de taliban, indien ze u werkelijk in het vizier hadden, een zodanige ruchtbaarheid zouden hebben gegeven aan het feit dat ze u zochten door onder meer bij uw moeder langs te gaan en uw oom op te bellen in plaats van u volledig in het ongewisse te laten en u bij een volgende keer dat ze u opbelden met een opdracht om hen te vervoeren te klissen te nemen of gewoon op onverdachte wijze bij u langs te komen zoals ze voorheen deden (CGVS, p.14-15).

Uit het voorbeeld dat u zelf geeft blijkt immers dat ze zeer daadkrachtig te werk kunnen gaan wanneer ze een doelwit op het oog hebben, in casu hun aanpak van Naim, die op onverhoedse wijze uit de moskee gehaald en geëxecuteerd werd (CGVS, p. 17). De weinig doeltreffende aanpak ten aanzien van uw persoon die u beschrijft komt ongerijmd over en doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarbij kan nog opgemerkt worden dat het evenzeer ongerijmd overkomt dat uw familieleden in Afghanistan het momenteel goed stellen volgens uw verklaringen, de taliban zou weliswaar nog af en toe langskomen en naar u informeren maar afgezien van dat wordt hen geen strobreed in de weg gelegd, uw zussen zijn inmiddels gehuwd en uw broer werkt in de winkel van uw maternale oom (CGVS, p. 12, 15). Men kan nochtans aannemen dat indien de taliban u er werkelijk van verdenkt een verklikker te zijn, dan ze dan evenmin uw familie ongemoeid zouden laten maar hen integendeel meer onder druk zouden zetten en aan de tand zouden voelen.

Wat betreft het algemene beeld dat u schetst over uw leven tussen de taliban dient het volgende te worden vastgesteld. U verklaart dat u al van voor de dood van uw vader taliban-leden transporteerde met uw riksja, ze waren immers leden van dezelfde stam en u kon hen cultureel gezien, en de pashtunse tradities indachtig, niet weigeren. Na de dood van uw vader zou de frequentie van de hulp die u hen verleende nog meer opgedreven zijn. Soms kwamen ze ook bij u thuis eten. Wat u schetst lijkt te passen in wat dikwijls beschreven staat in de beschikbare bronnen met name dat er beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Uit diezelfde informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023> blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Zoals u zelf verklaart behoren de meeste stamleden van uw stam Omarkhel tot de taliban en woonde u te midden van hen in de 'steeg van Omarkhel' (CGVS, p.8-9). Aangezien u uitdrukkelijk stelt dat uw problemen pas begonnen 3 dagen voor uw vertrek [...] toen de problemen voor mij begonnen dan moest ik naar het huis van een andere maternale oom en die woonde in Sedarak. Ik woonde met hem voor drie dagen, en ben vertrokken van daar [...] blijkt dat de situatie waar u zich voordien in bevond – met name dat u op regelmatige basis vervoer regelde voor talibs onvoldoende zwaarwichtig was om een vrees in uwen hoofde aan vast te knopen (CGVS, p.8). Hoewel u verklaart dat u het beu was om de talibs steeds te vervoeren kan hier immers geen gegronde vrees voor vervolging uit afgeleid worden (CGVS, p. 15). Het is volgens uw verklaringen pas toen u ervan beschuldigd werd talibs verklikt te hebben en u gezocht werd door de familieleden van de slachtoffers dat u besloot Afghanistan te verlaten (DVZ, vragenlijst CGVS, p.14-15).

Hoewel u in ondergeschikte orde ook nog verklaarde in het verleden problemen te hebben gehad met 'Panshiri's' en met de politie die boetes gaf en met talibs die zogezegd seksuele interesse in u hadden bleken al deze door u vermelde zaken nooit een aanzet te hebben gegeven tot een vlucht uit uw land en bijgevolg evenmin tot een gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde en worden ze dus bij de verdere beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming buiten beschouwing gelaten (CGVS, p. 15-16, 20-21). Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat u deze zaken nooit heeft vermeld bij DVZ waar u nochtans gevraagd werd een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst. Er werd u toen nadrukkelijk gevraagd of u nog andere problemen gehad heeft en of u nog zaken toe te voegen had waarop u ontkenkend antwoordde (DVZ, vragenlijst CGVS, vragen 5, 7, 8). Wat deze zaken betreft dient met andere woorden geconcludeerd te worden dat het gekunstelde post-factum verklaringen betreft duidelijk na reflectie tot stand gekomen om uw relaas op te smukken waardoor er maar weinig geloof kan aan worden gehecht. Overigens kan hierbij aangestipt worden dat wat uw zogezegde probleem met de Panshiri's betreft deze Panshiri's in uw regio volstrekt in de minderheid waren – zoals u zelf ook aangaf (CGVS, p. 16) - en de voorbeelden die u aanhaalde eerder kunnen gecategoriseerd worden als pesterijen van jongeren ten opzichte van hun leeftijdsgenoten en deze bezwaarlijk beschouwd kunnen worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Pesterijen onder jongeren zijn immers een universeel gegeven. De seksuele intimidatie (uitgaande van talibs) die u aanhaalde, werd nooit in daden omgezet en nadat u deze vermeende seksuele toespelingen/ intimidatie rapporteerde aan een talib-commandant gebeurde het niet meer. U geeft weliswaar aan dat u aan het gedrag en aan de woorden van de bewuste talibs kon zien dat ze het nog steeds van plan waren doch hoeft het weinig betoog dat u hiermee niet concreet kunt aantonen dat u

riskeert het slachtoffer te worden van seksueel misbruik (CGVS, p.20-21). Andermaal dient herhaald te worden dat u dit motief nooit aanhaalde bij DVZ, ook uit uw verklaringen op het CGVS bleek dat het enkel de valse beschuldiging was die u er toe bracht Afghanistan te verlaten. Met uw verklaring dat de politie u soms boetes gaf bent u, en dit behoeft geen uitleg, evenmin bij machte een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De vaststelling dat u over uw rechtstreekse vluchtaanleiding slechts vage, speculatieve en weinig plausible verklaringen aflegde, maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u door de taliban beschouwd wordt als een verklapper en daarom voor uw leven dient te vrezen. De beoordeling van uw asielmotieven in ondergeschikte orde, in casu betreffende uw problemen met de Panshiri's, de seksuele intimidatie door talibs en de politie kwam hierboven ook aan bod.

Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen getuigt bovendien van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming (CGVS, p.8-9, Verklaring DVZ, vraag 32). Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een bijkomende negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Met betrekking tot de kopie van uw taskara werden supra reeds twijfels geformuleerd. De kopieën van foto's van personen zijn wat ze zijn, foto's van personen, niks meer en niks minder en totaal niet bij machte uw relaas geloofwaardigheid toe te kennen, hetzelfde geldt voor het bewijs van tewerkstelling als riksjaachauffeur. De Belgische taalattesten zijn eveneens irrelevant in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de inhoud van de video - waarin u mondeling bedreigd wordt - blijft de vaststelling overeind dat dergelijke filmpjes door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld (stuk 1: vertaling van video). Dat de gefilmde gebeurtenissen volledig voortvloeien uit iets dat u op geen enkele manier aannemelijk hebt gemaakt, is een laatste punt dat erop wijst dat aan dit stuk geen overtuigingskracht kan worden toegeschreven. U heeft overigens niet eens gevraagd aan uw oom van wie hij de video gekregen heeft, hetgeen duidt op een markante desinteresse die een laatste maal een smet werpt op de bedrieglijkheid van uw verklaringen (CGVS, p.5).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land.

Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, beryllbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen.

Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4, § 2, a, b en c, en van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen. Hij licht het middel toe als volgt:

"Na onderzoek heeft het CGVS vastgesteld dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet. Daarenboven meent het CGVS dat de verklaringen over de persoonlijke situatie van verzoeker en het feit dat hij bij terugkeer zal worden geviséerd door de taliban, niet geloofwaardig zijn. Risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan

Het CGVS is de mening toegedaan dat er geen geloof gehecht kan worden aan het verhaal van verzoeker. Zo zou het asielrelaas van verzoeker zogenaamd een opeenstapeling van "eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden" bevatten die de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas onderuit haalt.

Verder meent het CGVS dat er geen concrete elementen zijn waaruit blijkt dat verzoeker, bij terugkeer, "gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet." Volgens het CGVS overtuigen de verklaringen wat betreft de Problemen van verzoeker, niet.

Het CGVS meent dat "het relaas van verzoeker over de gebeurtenissen die rechtstreeks ten grondslag zouden liggen aan zijn vlucht uit Afghanistan, gekenmerkt wordt door een onaannemelijk en ongeloofwaardig karakter." Ook zou verzoeker zogenaamd geen concrete elementen hebben bijgebracht waaruit blijkt dat hij bij terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Niets is echter minder waar. Verzoeker wenst dan ook een en ander te verduidelijken.

Het kan verzoeker niet verweten worden dat hij 3jaar na de feiten, geen concrete elementen kan aandragen waaruit zou moeten blijken dat zijn vrees voor vervolging nog steeds actueel is.

Verzoeker heeft evenwel zijn leven achtergelaten in Afghanistan uit vrees voor zijn leven. Het is dan ook logisch dat hij tracht om alle banden met Afghanistan door te knippen.

Het CGVS heeft hier onvoldoende rekening mee gehouden in de bestreden beslissing.

Verzoeker vreest immers dat hij bij zijn terugkeer zal vervolgd worden door de taliban.

Verzoeker kan niet verweten worden dat hij 3 jaar na de feiten nog steeds een gegronde vrees voor zijn leven heeft ten overstaan van de taliban. Deze vrees heeft alleen maar toegenomen daar verzoeker een paar maanden geleden onrustwekkende videobeelden heeft ontvangen. De video werd hem bezorgd door zijn maternale oom die nog steeds in Afghanistan is. In de video zijn drie leden van de taliban te zien die zich rechtstreeks tot verzoeker richten. Ze waarschuwen hem dat zij hem weten te vinden en wraak zullen nemen en hun broer zullen wreken.

Bovendien weten de plaatselijke leiders op dorpsniveau wel degelijk wie is teruggekeerd. In het EUAA rapport Afghanistan targeting of individuals wordt namelijk aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen.¹

Bovendien wenst verzoeker voor de volledigheid te vermelden dat al zou hij niet in concreto kunnen aantonen dat de taliban nog steeds een gevaar vormt voor zijn leven, quod cerfe non dit nog steeds geen afbreuk zou doen aan het feit dat hij een gegronde vrees heeft voor zijn leven ten overstaan van de taliban. Verzoeker toont dan ook aan dat zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade geïndividualiseerd en geconcretiseerd is. Verzoeker verwijst in die zin naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 203.524 van 4 mei 2018.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst op het wettelijk kader rond de bewijslast uiteengezet in artikelen 48/6 en 48/7 van de Verblijfswet (Vw), die een omzetting betreffen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011 /95/EU). Uit een samenlezing van die bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De verzoeker moet dus een inspanning doen om zijn verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. De met het verzoek belaste instanties moeten de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker beoordelen. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet op individuele basis plaatsvinden. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen.

De RvV wijst in het bijzonder op artikel 48/6, §4 Vw dat bepaalt dat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a. de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- b. de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- c. de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- d. de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.*

Gelet op hetgeen wat bovenstaand werd uiteengezet, alsook de stukken die werden bijgebracht, dient er te worden vastgesteld dat de voorgaande voorwaarden voldaan werden.

Conclusie

Om voormelde redenen zijn de toepassingsvoorwaarden van art. 48/3 Vluchtelingenwet vervuld, gezien er wel degelijk een terechte vrees is voor het lijden van ernstige schade met zelfs de dood tot gevolg en dient in hoofdorde de vluchtelingenstatus te worden toegekend.

Ondergeschikt dient in elk geval te worden vastgesteld dat indien verzoeker terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2 a) of b) en dat om die reden dus de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Art. 48/7 Vreemdelingenwet stelt overigens dat het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds rechtstreeks is bedreigd met vervolging of met ernstige schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.
In casu werd verzoeker reeds eerder bedreigd door de taliban (cfr. supra).
Het CGVS toont niet aan dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

2.3.2. De verwerende partij legt op 12 januari 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI “Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_EUAA_Afghanistan_Targeting_of_individuals_van_augustus_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.3.4. In de aanvullende nota wijst de verzoeker er op dat hij sinds twee jaar een relatie heeft met een Belgische jonge dame, dat zij thans samen wonen bij haar moeder. Hij legt ter terechtzitting een stukkenbundel neer, waaronder bewijzen van tewerkstelling voor de jaren 2022 en 2023, getuigenissen met betrekking tot het volgen van Nederlandse les, een attest van opleiding als vorkheftruckchauffeur, ... Verzoeker legt ook een getuigenis van zijn Belgische vriendin meer, gezamenlijke foto's ter ondersteuning van de relatie, een verklaring van de moeder van zijn vriendin evenals een eigen verklaring. Ter terechtzitting blijkt op dat verzoekers vriendin aanwezig is en dat verzoeker zeer goed Nederlands spreekt. Hij zet uiteen dat hij sinds enige tijd samenwoont bij de moeder van zijn vriendin.

In de beschikbare landeninformatie wordt verwezen naar “zina”, hetgeen een misdrijf is in het islamitisch recht dat verwijst naar onwettige seksuele betrekkingen, overspel of voor- of buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen. De sharia maakt hierbij geen onderscheid tussen seksuele relaties buiten het huwelijk en verkrachting; beide worden als “zina” gedefinieerd en zijn strafbaar met steniging of zweepslagen. Er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties door de taliban van personen die worden beticht van “zina”. In het bijzonder wat betreft “zina” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96). De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waar de verwerende partij in haar aanvullende nota naar verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79).

Verzoeker wijst er ook op dat zijn omgeving de taliban zeer goed vertegenwoordigd is, waardoor het hem moeilijk zal vallen het feit dat hij een relatie heeft/had voor hen verborgen te houden.

De Raad is van oordeel dat gelet op verzoekers jonge leeftijd, zijn verblijf in België alsook zijn herkomst uit een dorp van de provincie Kunduz het in deze zaak passend is om deze zaak terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek, niet enkel om de waarachtigheid van de relatie te beoordelen maar ook de impact van deze relatie op een mogelijke toegeschreven verwestering alsook de mogelijke risico's bij terugkeer omwille van deze relatie. Een verder onderzoek naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn beweerde relatie met een Belgisch meisje in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering dringt zich op.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker heden niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek. Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2, van de vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT